

ἀκροδώνω ἀμάρτ. *κροδώνω Θήρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀκρόδωμος ἀντὶ ἀκροδωμῶν.

*Ακροδωματιάζω, ὁ ἰδ. : *Εἶναι καλὰ *κροδωμένο τὸ σπῖτι.*

ἀκροθαλασσιὰ ἢ, ἀκροθάλασσα ΚΠαλαμ. Ἀσάλ. ζωή² 110 ἀκροθαλασσιὰ σύνηθ. ἀκροθαλασσὰ Θήρ. Νάξ. (Κινίδ.) κ. ἄ. ἀκρουθαλασσιὰ βόρ. ἰδιώμ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄκρος καὶ τοῦ οὐσ. θάλασσα. Διὰ τὸν μεταπλασμὸν πβ. τὸ συνών. ἀκρογισαλιά.

Παραλία, αἰγιαλὸς ἐνθ' ἀν. : *Ἐπήγαινε ἀκροθαλασσιὰ (κατὰ μῆκος τῆς παραλίας). Συνών. φρ. ἐπήγαινε γισαλὸ γισαλὸ Ρόδ. || Ἄσμ.*

Θὰ σκούζω *ς ἀκροθαλασσιὰ νὰ μαζευτοῦν τὰ ψάρια γιὰ νὰ μοῦ σβήσουν τὴ φωτιά πῶχ' *ς τὰ φυλλοκάρδια *Ηπ.

Κάτου *ς τὴν Ἀσπρη Πέτρα, *ς τὴν ἀκρουθαλασσιὰ, παίζουν παλληκάρια, παίζουν χαίρουντι Μακεδ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀκρογισαλιά.

ἀκροθαλασσινὸς ἐπιθ. *Ηπ. κ. ἄ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀκροθαλασσιὰ ἢ ἀκροθάλασσο.

Ὁ κάτοικος παραλίου μέρους : *Οἱ Χιμαριῶτες καὶ λοιποὶ ἀκροθαλασσινοὶ ἔφεραν τὸ πρᾶμα φτηνὸ ἀπὸ τῆ Βενετιά (Φιλολογ. Ἀκρόπολ. 1,494).*

ἀκροθαλασσίτης ὁ, Λεξ. Ἐλευθερουδ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀκροθαλασσιὰ καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίτης ἢ ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄκρος καὶ τοῦ οὐσ. θάλασσα διὰ τῆς καταλ. -ίτης. Διὰ τὸν σχηματισμὸν πβ. *Μαύρη Θάλασσα - Μαυροθαλασσίτης.*

Ὁ ζῶν ἢ εὕρισκόμενος εἰς τὴν παραλίαν ἢ ὁ προσερχόμενος ἐκ τῆς παραλίας.

ἀκροθάλασσο τό, *Ηπ. κ. ἄ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄκρος καὶ τοῦ οὐσ. θαλάσσι.

Παραλία : *Τὸ ἐρημικὸ ἀκροθάλασσο (Νουμᾶς 10,65). || Ἄσμ.*

Γιόμωσαν τ' ἀκροθάλασσα ἀθρόπινα κουφάρια *Ηπ. Συνών. ἄκρα 2.

ἀκροθαλλεῖα ἢ, Κύθν.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀκρόθαλλο.

*Ακρόθαλλο, ὁ ἰδ.

ἀκρόθαλλο τό, Σίφν. *κρόθαλλο Κύθν.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄκρος καὶ τοῦ οὐσ. θαλλί ἢ θαλλός. Ἰδ. ΦΚουκουλ. ἐν Λεξικογρ. Ἀρχ. 6 (1923) 316.

1) Ἡ ἄκρα τοῦ ὑφαινομένου παννίου, ἢ ὅποια διὰ τεχνικοὺς λόγους μένει ἀνύφαντος Κύθν. Συνών. ἀρπεδόνη. 2) Τὸ διαλελυμένον καὶ μορφὴν ρακώδη παρουσιάζον ἄκρον ὑφάσματος ἢ πλεκτοῦ ἀντικειμένου, οἶον τοῦ τριχάπτου κττ. Κύθν. Σίφν. κ. ἄ. : **Ἐκαμα τὸ φόρεμά μου *κρόθαλλα (τὸ κατεξέσχισα) Κύθν. Συνών. ξέφτι.*

ἀκροθέλω Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄκρος καὶ τοῦ ρ. θέλω.

Θέλω ὅπωςδῇποτε, θέλω ὀλίγον, ἐν τινι βαθμῇ : *Ἐκατάλαβα πῶς ἀκροθέλει κ' ἡ γυναῖκα σου νὰ μοῦ πουλήσετε τὸ χωράφι.*

ἀκροθίγγαστος ἐπιθ. Πόντ. (*Ἰμερ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἀκροθίγγαστος < *ἀκροθίγγανω τοῦ ἀρκτικοῦ α προσλαβόντος σημ. στερήσεως διὰ τοῦ ἀναβιβασμοῦ τοῦ τόνου. Πβ. ἀ-στερητ. 2 α.

Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος δὲν ἐπιτρέπει νὰ τὸν θίξουν καὶ ὀλίγον τι εὐθικτος, εὐερέθιστος : **Αἰόσον κὶ ἀκροθίγγαστος ἐν', λόγον *κὶ σ'κόν' (τόσον εὐερέθιστος εἶναι, ὥστε λόγον δὲν σηκώνει, ἤτοι δὲν δέχεται, δὲν ἀνέχεται). Συνών. ἄγγιαχτος 4, ἄγγιχτος 4. Πβ. ἀγειτόνευτος, ἀγειτονίαστος, ἄγριος Α 3 ε, ἀκοινώνητος, ἀκριβοθώρητος 2, ἀκριβομίλητος 2.*

ἀκρόθωρα ἐπίρρ. ἀμάρτ. ἀκρόωρα Κύпр.

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. ἐπιθ. ἀκρόθωρος.

Διὰ τοῦ ἄκρου τοῦ ὀφθαλμοῦ : **Οσον τῷ εἶδα τὴν ἀκρόωρα (μόλις τὴν εἶδα κτλ.)*

ἀκροκαημένος ἐπιθ. Πελοπν. (Λακων.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄκρος καὶ τοῦ καημένος μετοχ. τοῦ ρ. καίω.

Ὁ κεκαυμένος κατὰ τὸ ἄκρον : **Ακροκαημένο γράμμα (ἐπιστολὴ ὑπὸ πενθοῦντος ἀποστελλομένη, ὅστις πρὸς δήλωσιν τοῦ πένθους του καίει ὀλίγον τι τὸ περιθώριον αὐτῆς, ἢ ἐπιστολὴ ὁμοίως ἐλαφρῶς κεκαυμένη πρὸς δήλωσιν δυσαρεσκείας, πικρίας καὶ ἐχθρας κατὰ τοῦ προσώπου, πρὸς ὃ ἀπευθύνεται. Πβ. ἄσμ. γραφὴ σὲ τρεῖς μερεξὲς καημένη).*

ἀκροκαθίσκω Κύпр.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἄκρα καὶ τοῦ ρ. καθίσκω.

Κάμνω τινὰ νὰ κάμψῃ ἐλαφρῶς τὰ γόνατα, ὥστε νὰ χαμηλώσῃ τὸ σῶμά του : **Ἄσμ.*

Τῷ ἐκρόκατσεν τὸν μαῦρον του, πίσω τὴν καβαλλιτδεύκει (ἔκαμε τὸν μαῦρον ἵππον του νὰ γονατίσῃ ἐλαφρῶς καὶ τὴν ἔβαλε νὰ καβαλλιχεύσῃ ὀπίσω του).

ἀκροκάθισμα τό, ἀμάρτ. *κροκάθισμαν Κύпр.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄκρος καὶ τοῦ οὐσ. κάθισμα.

Τὸ νὰ κάθηται τις κατὰ τρόπον, ὥστε τὸ σῶμα νὰ στηρίζεται ἐπὶ τῶν κεκλιμένων γονάτων : *Εἶντα *κροκάθισμαν ἐνι τοῦτο, μωρό μου !*

ἀκροκαθιστὸς ἐπιθ. ἀμάρτ. *κροκαθιστὸς Κύпр.

Ἐκ τῶν ἐπιθ. ἄκρος καὶ καθιστὸς.

Ὁ καθήμενος κατὰ τρόπον, ὥστε τὸ συνεσταλμένον σῶμά του νὰ στηρίζεται ἐπὶ τῶν ποδῶν διὰ τῆς κάμψεως τῶν γονάτων : **Ἡμουν *κροκαθιστὴ τῷ ἐμουδκιάσαν τὰ πόδια μου.*

ἀκροκάθουμαι ἀμάρτ. ἀκροκάθουμαι Κύпр. *κροκάθουμαι Κύпр. *κροκάθουμαι Κύпр.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἄκρα καὶ τοῦ ρ. κάθουμαι.

Κάθημαι κάμπτων τὰ γόνατα καὶ στηρίζων τὸ βάρος τοῦ συνεσταλμένου σώματος ἐπὶ τῶν ποδῶν : *Μὲν *κροκάθεσαι, λαλῶ σου. *Εκρόκατσα τῷ ἐμουδκιάσαν τὰ πόδια μου. *Ἐπκιάσεν τὸν τὸ στρατοῦρην τῷ *κροκάθεται ὁ γάδαρος (τὸν ἠνώχλησεν εἰς τὴν ράχιν τὸ σάγμα καὶ κάμπτων τὰ γόνατα χαμηλώνει τὸ σῶμα διὰ νὰ ἀποφύγῃ τὴν πίεσιν). || Παροιμ. *Ὁ γάδαρος ὁ κόνιτης εἶδεν τὸ στρατοῦρην τῷ ἐκρόκατσεν*

